

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 19

Vydána dne 5. října 1984

Cena Kč 14,50

OBSAH:

97. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Západoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 12 — Dunajská Streda
 98. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních
 99. Vyhláška ministra zahraničních vecí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na úseku ochrany rostlin
 100. Vyhláška ministra zahraničních vecí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Švédska o spolupráci v oblasti zdravotnictví
 101. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 125/1979 Zb. o školách v prírode
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

97

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 12. septembra 1984

o vyhlásení doplňovacích volieb do Západoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 12 — Dunajská Streda

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa § 50 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 56/1971 Zb. o voľbách do národných výborov v Slovenskej socialistickej republike vyhlasuje doplňovacie voľby do Západoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 12 — Dunajská Streda a určuje deň ich konania na piatok 12. októbra a sobotu 13. októbra 1984.

Šalgovič v. r.

98

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. dubna 1984

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních

Dne 12. října 1982 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Hanoji dne 16. března 1984.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 81 dnem 16. dubna 1984.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministri

Ing. Cháoupek v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních

Československá socialistická republika a Vietnamská socialistická republika vedeny přáním dále rozvíjet bratrské vztahy mezi národy obou států v souladu se Smlouvou o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou ze dne 14. února 1980 a usnadnit právní vztahy mezi oběma státy ve věcech občanských, rodinných a trestních se rozhodly uzavřít tuto smlouvu. Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky: Antonína Kašpara, ministra spravedlnosti České socialistické republiky,

Předseda Státní rady Vietnamské socialistické republiky:

Phan Hiena, ministra spravedlnosti Vietnamské socialistické republiky,

kteří po vzájemné výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(1) Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejných práv a stejné právní ochrany ve věcech osobních a majetkových jako její vlastní občané.

(2) Ve smyslu ustanovení odstavce 1 tohoto článku mají občané jedné smluvní strany volný přístup k soudům a dalším orgánům druhé smluvní strany příslušným ve věcech občanských a trestních a jsou oprávněni u těchto orgánů podávat návrhy, aby chránili svá osobní a majetková práva.

(3) Občanskými věcmi uvedenými v této smlouvě se rozumějí i věci rodinné a pracovní.

(4) Ustanovení této smlouvy o občanech smluvních stran se vztahují i na právnické osoby obou smluvních stran.

Článek 2

Právní pomoc

(1) Soudy, prokuratury a jiné orgány obou smluvních stran činné ve věcech občanských a trestních (dále jen „justiční orgány“) si vzájemně poskytují právní pomoc za podmínek stanovených v této smlouvě.

(2) Justiční orgány si navzájem poskytují právní pomoc výkonem různých úkonů, zejména výslechem svědků, účastníků, obviněných nebo jiných osob, prováděním znaleckých důkazů, sepisováním, zasláním a doručováním písemností.

Článek 3

Způsob styku

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, justiční orgány smluvních stran se stýkají prostřednictvím ústředních orgánů.

(2) Pro účely této smlouvy se ústředními orgány rozumí:

a) na straně Československé socialistické republiky:

- Generální prokuratura Československé socialistické republiky
- ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky
- ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky

b) na straně Vietnamské socialistické republiky:

- Nejvyšší lidová prokuratura
- ministerstvo spravedlnosti Vietnamské socialistické republiky.

Článek 4

Jazyk

Pokud není v této smlouvě stanoveno jinak, orgány smluvních stran používají při vzájemném styku při provádění této smlouvy svých úředních jazyků nebo ruského jazyka.

Článek 5

Dožádání

(1) Pokud není v této smlouvě stanoveno jinak, právní pomoc se poskytuje na základě dožádání podle právního řádu toho státu, v němž se poskytuje.

(2) Dožádání a písemnosti k němu připojené musí být příslušným orgánem podepsány a orazitkovány. Má-li být k písemnosti připojen překlad, musí být ověřen k tomu oprávněným tlumočnickem nebo státním orgánem nebo diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

(3) Při vzájemné právní pomoci mohou orgány smluvních stran používat vlastních tiskopisů.

(4) Dožádání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího justičního orgánu,
- b) označení dožádaného justičního orgánu,
- c) přesné označení věci, v níž se právní pomoc žádá, s uvedením předmětu a účelu dožádání a údajů potřebných pro jeho vyřízení,
- d) jména, příjmení, občanství, bydliště, stav a zaměstnání nebo povolání účastníků, obviněných, obžalovaných, odsouzených, svědků, popřípadě poškozených,
- e) jména a příjmení a adresy právních zástupců, byli-li ustanoveni.

(5) Dožádání o doručení musí obsahovat kromě údajů uvedených v odstavci 4 tohoto článku přesnou adresu adresáta a označení písemností, jež mají být doručeny.

(6) Je-li žádáno o provedení výslechu, dožádání musí obsahovat také otázky, které mají být položeny.

(7) Dožádání v trestních věcech musí obsahovat též právní označení a popis spáchaného činu a podle možnosti data narození obviněných a jména jejich rodičů.

Článek 6

Vyřízení dožádání

(1) Při vyřizování dožádání se postupuje podle článku 5 odst. 1 této smlouvy. Na žádost dožadujícího orgánu může být dožádání vyřízené způsobem uvedeným v dožádání, pokud to není v rozporu s právním řádem dožádaného státu.

(2) Dožádaný justiční orgán včas sdělí dožadujícímu justičnímu orgánu, na jeho žádost, místo a čas vyřízení dožádání.

(3) Není-li dožádaný orgán příslušný k vyřízení dožádání, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu.

(4) Jestliže dožádání nemohlo být vyřízeno, dožádaný orgán písemnosti vrátí a sdělí příčiny, které zabránily vyřízení dožádání.

(5) Jestliže není známa přesná adresa osoby uvedené v dožádání, učiní orgán dožádané strany opatření ke zjištění místa jejího pobytu.

Článek 7

Doručování písemností

(1) Písemnosti z oblasti občanského práva, jež mají být doručeny osobám, které mají bydliště na území druhé smluvní strany, se připojují k žádosti o doručení ve dvou vyhotoveních.

(2) Jestliže písemnost, jež má být doručena, není vyhotovena v jazyce dožádané smluvní strany nebo k ní není připojen překlad do tohoto jazyka, dožádaný orgán doručí písemnost adresátovi pouze, je-li ochoten ji dobrovolně přijmout.

(3) Doklad o doručení se pořídí podle předpisů o doručování dožadované smluvní strany. V dokladu musí být uvedeno místo, datum a způsob doručení.

(4) Jestliže písemnost nelze na uvedené adrese doručit, učiní dožadovaný orgán opatření ke zjištění místa pobytu adresáta. Nemůže-li adresu zjistit, uvědomí o tom dožadující orgán a současně písemnost vrátí.

(5) Na žádost dožadujícího orgánu zařídí dožadovaný orgán v mezích předpisů platných na území dožadované smluvní strany, aby písemnost byla doručena adresátu do vlastních rukou.

Článek 8

Doručování vlastním občanům

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti vlastním občanům také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V tomto případě nelze použít donucovací prostředky.

Článek 9

Ochrana svědků a znalců

(1) Svědek nebo znalec, který má bydliště na území jedné smluvní strany, není povinen se na předvolání orgánu druhé smluvní strany dostavit. Předvolání proto nesmí obsahovat žádné pohrůžky použití donucovacích opatření pro případ nedostavení se.

(2) Svědek nebo znalec, který má bydliště na území jedné smluvní strany a který se dostavil na předvolání k justičnímu orgánu druhé smluvní strany, nesmí být bez ohledu na své státní občanství trestně stíhán ani podroben omezení osobní svobody za čin, který spáchal před překročením hranic dožadující smluvní strany, nelze na něm vykonat trest za takový čin uložený ani nemůže být trestně stíhán nebo podroben omezení osobní svobody v souvislosti s předmětem řízení.

(3) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvedené v odstavci 2 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo sděleno, že jeho přítomnost není již nutná. Do této lhůty se nezapočítává doba, během které svědek nebo znalec nemohl opustit území dožadující smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

(4) Předvolané osoby mají nárok na náhradu svých výdajů na cestu a pobyt a ušlého výdělku. Znalci mají kromě toho nárok na vyplacení znalečného. V předvolání bude uveden druh náhrady, na kterou mají zmíněné osoby nárok; na jejich žádost jim bude vyplacena záloha na krytí příslušných výdajů.

(5) Je-li osoba předvolaná jako svědek ve vazbě na území dožadované smluvní strany, mohou orgány této smluvní strany, uvedené v článku 3 odst.

2 této smlouvy zařídit její dopravení na území dožadující smluvní strany pod podmínkou, že tam bude nadále držena ve vazbě a po skončení výsledku bezodkladně vrácena.

Článek 10

Náklady právní pomoci

(1) Každá smluvní strana nese náklady právní pomoci, které vznikly na jejím území.

(2) Na žádost dožadujícího orgánu dožadovaný orgán oznámí výši vzniklých nákladů. Jestli tyto náklady budou uhrazeny, zůstanou dožadující smluvní straně.

Článek 11

Zjišťování adres

Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně pomáhají při zjišťování adres osob, zdržujících se na jejich území, je-li toho třeba k uplatnění práv jejich občanů.

Článek 12

Právní informace

Ústřední orgány obou smluvních stran si na žádost zasílají informace o právních předpisech, které platí nebo platily na území jejich států, spolu s jejich zněním, jakož i informace o právních otázkách a o právní praxi.

Článek 13

Platnost listin

(1) Listiny vydané nebo ověřené příslušnými orgány ve stanovené formě na území jedné smluvní strany mohou být použity bez dalšího ověření na území druhé smluvní strany. Totéž platí také pro podpisy na jiných listinách ověřené podle právních předpisů na území jedné ze smluvních stran.

(2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje také na opisy a překlady listin, které byly ověřeny příslušným orgánem.

(3) Listiny, které jsou na území jedné smluvní strany považovány za veřejné, mají povahu veřejných listin i na území druhé smluvní strany.

Článek 14

Odmítnutí právní pomoci

Poskytnutí právní pomoci podle této smlouvy může být odmítnuto, jestliže dožadovaná smluvní strana má za to, že poskytnutím právní pomoci by byla porušena její svrchovanost nebo bezpečnost nebo kdyby bylo v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu.

ČÁST II VĚCI OBČANSKÉ

KAPITOLA I

Věci osobního stavu

Článek 15

Způsobilost k právům a k právním úkonům

(1) Způsobilost občanů každé ze smluvních stran k právům a k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

(2) Způsobilost právnické osoby se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého vznikla.

Článek 16

Zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, ke zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům je příslušný justiční orgán smluvní strany, jejímž občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

(2) Zjistí-li justiční orgán jedné smluvní strany, že u občana druhé smluvní strany, který má bydliště na jejím území, jsou dány důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, oznámí to příslušnému justičnímu orgánu druhé smluvní strany. To platí i v případě, kdy justiční orgán přijme dočasná opatření potřebná k ochraně této osoby nebo jejího majetku.

(3) Pokud justiční orgán druhé smluvní strany, jemuž byly skutečností uvedené v odstavci 2 tohoto článku oznámeny, nezahájí sám potřebné řízení do tří měsíců nebo pokud se v této lhůtě nevyjádří, řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům provede justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout, bydliště. Rozhodnutí bude zasláno příslušnému justičnímu orgánu druhé smluvní strany.

(4) Jestliže se řízení koná před justičním orgánem příslušným podle předchozího odstavce, o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům je možné rozhodnout pouze z důvodů stanovených právními řády obou smluvních stran.

(5) Ustanovení tohoto článku budou použita i v případě vrácení nebo změny způsobilosti k právním úkonům.

Článek 17

(1) K prohlášení osoby za mrtvou je příslušný justiční orgán smluvní strany, jejímž občanem byla tato osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(2) Justiční orgány jedné smluvní strany mohou prohlásit za mrtvého, jakož i stanovit den smrti občana druhé smluvní strany na návrh osob,

které žijí na území této smluvní strany, prokáží-li právní zájem v souladu s právním řádem této smluvní strany.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se budou justiční orgány smluvní strany řídit právním řádem svého státu.

(4) Rozhodnutí vynesena podle odstavce 2 tohoto článku mají právní následky pouze na území té smluvní strany, jejíž justiční orgány je vynesly.

KAPITOLA 2

Věci rodinné

Článek 18

Uzavření manželství

(1) Při uzavření manželství osobami, z kterých jedna je občanem jedné smluvní strany a druhá občanem druhé smluvní strany, podmínky uzavření manželství se pro každou z nich řídí právním řádem té smluvní strany, které jsou občany. Ohledně okolností vylučujících manželství musí být dodrženy kromě toho i požadavky právního řádu smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

(3) Forma uzavření manželství před představitelům diplomatické mise nebo konzulárního úřadu, který je k tomu zmocněn jedním ze smluvních států, se řídí právním řádem tohoto státu.

(4) K platnosti sňatku mezi občany smluvních stran se vždy vyžaduje zachování občanské formy.

Článek 19

Osobní a majetkové vztahy manželů

(1) Jestliže oba manželé jsou občany jedné smluvní strany a mají bydliště na území druhé smluvní strany, jejich osobní a majetkové vztahy se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž jsou občany.

(2) Jestliže jeden z manželů má bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany a oba dva manželé jsou občany téže smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, jejímiž jsou občany.

(3) Jestliže jeden z manželů je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají nebo měli svoje poslední společné bydliště.

(4) Neměli-li manželé, na něž se vztahuje ustanovení odstavce 3, společné bydliště na území žádné ze smluvních stran, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, jejímuž soudu byl podán návrh.

(5) Justiční orgány smluvní strany, jejichž jsou občany oba manželé, jsou příslušné k rozhodování o jejich osobních a majetkových vztazích. V případě, že v době zahájení řízení mají manželé svoje bydliště na území druhé smluvní strany, jsou příslušné také orgány této smluvní strany.

(6) Jestliže jeden z manželů je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, potom příslušné justiční orgány smluvní strany, na jejímž území mají nebo měli poslední společné bydliště, jsou příslušné k rozhodování o osobních a majetkových vztazích těchto manželů. Pokud manželé neměli společné bydliště, příslušné jsou orgány obou smluvních stran.

Článek 20

Rozvod

(1) Rozvod se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž občany jsou oba manželé v době podání návrhu na zahájení řízení.

(2) Jestliže jeden z manželů je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, justiční orgán, u něhož probíhá rozvodové řízení, rozhoduje podle právního řádu svého státu.

(3) K řízení o rozvodu podle odstavce 1 tohoto článku je příslušný justiční orgán té smluvní strany, jejímiž občany jsou oba manželé v době podání návrhu. Jestliže v době podání návrhu na rozvod mají oba manželé bydliště na území druhé smluvní strany, je příslušný také justiční orgán této smluvní strany.

(4) V případě uvedeném v odstavci 2 tohoto článku je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území mají nebo měli oba manželé poslední společné bydliště. Jestliže jeden z manželů má bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, jsou příslušné justiční orgány obou smluvních stran.

Článek 21

Neplatnost manželství

(1) Určení, zda tu manželství je nebo není a prohlášení manželství za neplatné se řídí právním řádem smluvní strany, který v souladu s článkem 18 této smlouvy byl použit při uzavření manželství.

(2) Příslušnost orgánu se řídí ustanovením článku 20 této smlouvy.

Článek 22

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

(1) Uznání, popření nebo zjištění otcovství se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem bylo dítě v době narození.

(2) Pokud jde o formu uznání otcovství, postačí, je-li vyhověno právnímu řádu smluvní strany, na jejímž území k uznání otcovství dochází.

(3) Právní vztahy mezi rodiči a dětmi se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je dítě občanem.

(4) Jak justiční orgány smluvní strany, jejímž občanem je dítě, tak justiční orgány smluvní strany, na jejímž území má bydliště, jsou příslušné k rozhodování o vztazích uvedených v předchozích odstavcích tohoto článku.

Vyživovací povinnost

Článek 23

(1) Vyživovací povinnost mezi rodiči a dětmi se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba mající nárok na výživné.

(2) K řízení o věcech uvedených v odstavci 1 tohoto článku je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má oprávněná osoba bydliště.

Článek 24

Smluvní strany podniknou všechny kroky potřebné ke splnění vyživovací povinnosti i k výkonu rozsudku nebo jiného rozhodnutí justičního orgánu týkajícího se výživného. Smluvní strany učiní opatření, aby převody výživného pro nezletilé děti byly vyřizovány přednostně a bez omezení.

Článek 25

Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti povinnému, který se zdržuje na území druhé smluvní strany, poskytne justiční orgán této smluvní strany na žádost pomoc při zjištění zdroje a výše příjmů povinného.

Osvojení a jeho zrušení

Článek 26

(1) Osvojení a jeho zrušení se řídí právním řádem té smluvní strany, jejímž je osvojitel občanem v době podání návrhu na zahájení řízení. V případě uvedeném v článku 27 odst. 2 této smlouvy, kdy manželé jsou občany různých smluvních stran, musí být dodrženy podmínky stanovené právními řády obou smluvních stran.

(2) Souhlas osvojovaného dítěte nebo dalších osob a orgánů se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je dítě.

Článek 27

(1) K řízení o osvojení a jeho zrušení je příslušný orgán té smluvní strany, jejímž je osvojitel občanem v době zahájení řízení.

(2) Jestliže jsou osvojiteli manželé, z nichž jeden je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, je k řízení o osvojení a jeho zrušení příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území mají nebo měli své poslední společné bydliště.

Opatrovnictví**Článek 28**

(1) Vznik a zánik opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je opatrovanec občanem.

(2) Právní vztahy mezi opatrovníkem a opatrovancem se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž orgán ustanovil opatrovníka.

(3) Přijetí opatrovnictví a povinnost jednat jako opatrovník se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je opatrovník občanem.

(4) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, rozhoduje o vzniku a zániku opatrovnictví orgán smluvní strany, jejímž je opatrovanec občanem.

(5) Rozhodnutí o vzniku a zániku opatrovnictví, která se týkají vlastních občanů, vydaná orgány jedné smluvní strany, mají účinnost také na území druhé smluvní strany.

Článek 29

(1) Je-li třeba ustanovit opatrovníka k ochraně zájmů občana jedné smluvní strany, který má bydliště, pobyt nebo majetek na území druhé smluvní strany, justiční orgán této smluvní strany o tom bezodkladně informuje diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany.

(2) V naléhavých případech příslušný justiční orgán přijme potřebná předběžná opatření podle právního řádu svého státu a bezodkladně o tom informuje diplomatickou misi nebo konzulární úřad v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Uvedená opatření zůstanou v platnosti, dokud justiční orgán druhé smluvní strany nepřijme jiná opatření a justiční orgán, který předběžná opatření přijal, není o tom vyzooměn.

Článek 30

(1) Justiční orgán příslušný podle článku 28 odst. 4 této smlouvy může převést opatrovnictví na příslušný orgán druhé smluvní strany, jestliže opatrovanec má své bydliště na území druhé smluvní strany. Přenesení opatrovnictví se stane účinným, jakmile opatrovnictví převzal orgán druhé smluvní strany. Tento orgán vyzoomí bezodkladně o převzetí opatrovnictví dožadující orgán.

(2) Příslušný orgán smluvní strany, který podle odstavce 1 tohoto článku opatrovnictví převzal, se řídí právním řádem svého státu. Tento orgán není oprávněn rozhodovat o osobním stavu opatrovance.

Článek 31**Důsledky zahájení řízení**

Zahájení řízení o osobních a majetkových vztazích manželů, o rozvodu manželství, jakož i o právních vztazích mezi rodiči a dětmi u justič-

ního orgánu jedné smluvní strany brání tomu, aby o téže věci mezi týmiž účastníky bylo zahájeno řízení u justičního orgánu druhé smluvní strany. Justiční orgán, u kterého byl stejný nárok uplatněn později, vysloví z úřední moci svoji nepřislusnost.

KAPITOLA 3**Článek 32****Forma právních úkonů**

(1) Forma právních úkonů se řídí právním řádem platným pro samotný právní úkon. Stačí však, je-li učiněno zadost právnímu řádu platnému v místě, kde k právnímu úkonu došlo.

(2) Forma právních úkonů týkajících se nemovitostí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží.

Článek 33**Odpovědnost za škodu**

Závazky z protiprávních jednání nebo opomenutí, z kterých vzniká povinnost k náhradě škody, se řídí právním řádem smluvní strany, kde k takovému jednání nebo opomenutí došlo. K řízení o těchto věcech je příslušný justiční orgán této smluvní strany.

KAPITOLA 4**Věci dědické****Článek 34****Zásada rovnosti**

(1) Děděním ze zákona nebo ze závěti mohou občané jedné smluvní strany nabýt majetku a práv na území druhé smluvní strany za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní občané.

(2) Občané jedné smluvní strany mohou v závěti nakládat se svým majetkem nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Článek 35

(1) Děděním movitého majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v čase smrti.

(2) Děděním nemovitého majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se nemovitý majetek nachází.

(3) Posouzení toho, zda majetek, který je předmětem dědění, se považuje za movitý nebo nemovitý, se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se majetek nachází.

Článek 36**Závět**

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závět, jakož i řízení o námitkách proti závěti na základě vad vůle zůstavitele nebo jejího projevu nebo na základě jiných nedostatků závěti, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je zůstavitel občanem v době zřízení nebo zrušení závěti.

(2) Forma zřízení nebo zrušení závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je zůstavitel občanem v době zřízení nebo zrušení závěti. Závět je platná, jestliže byla dodržena ustanovení právního řádu smluvní strany, na jejímž území k těmto úkonům došlo.

Článek 37**Odúmrť**

Jestliže podle právního řádu smluvní strany, jejímž se řídí dědické právní poměry, není dědiců, případně movité dědictví té smluvní straně, jejímž byl zůstavitel občanem v době smrti, nemovité dědictví smluvní straně, na jejímž území nemovitost leží.

Článek 38**Příslušnost v dědických věcech**

(1) S výjimkou případu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku je k řízení o movitém dědictví příslušný justiční orgán té smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době své smrti.

(2) Jestliže je celé movité dědictví, které zanechal občan jedné smluvní strany, na území druhé smluvní strany, projedná je na návrh dědice justiční orgán této smluvní strany, jestliže s tím souhlasí všichni známí dědicové.

(3) K projednání nemovitého dědictví je vždy příslušný justiční orgán té smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 3 tohoto článku platí také pro projednání dědických sporů.

Článek 39**Zajištění dědictví**

(1) Orgán smluvní strany, na jejímž území je dědictví po občanu druhé smluvní strany, učiní podle právního řádu svého státu opatření potřebná k zajištění dědictví a k jeho správě. To platí také v případech, kdy dědictví může nabýt občan druhé smluvní strany.

(2) O opatřeních, která byla učiněna podle odstavce 1 tohoto článku, příslušné orgány bezodkladně uvědomí diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany, které mohou při výkonu opatření k zajištění dědictví spolupůsobit přímo nebo prostřednictvím zmocněnce. Podle návrhu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu

mohou být učiněná opatření odložena, změněna nebo zrušena.

(3) Podle návrhu justičního orgánu příslušného k projednání dědictví musí být opatření učiněná podle odstavce 1 tohoto článku odložena, změněna nebo zrušena.

Článek 40**Vyhlášení závěti**

K otevření a vyhlášení závěti a ke zjištění jejího stavu a obsahu, jakož i k řízení o její platnosti je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se závět nachází. Jestliže zůstavitel byl v době své smrti občanem druhé smluvní strany, bude justičnímu orgánu této smluvní strany zaslán ověřený opis závěti a listina, v níž bude uveden stav a obsah této závěti. Na žádost se zašle originál závěti.

Článek 41**Vydání dědictví**

(1) Jestliže je movité dědictví na území jedné smluvní strany, bude toto dědictví za účelem projednání předáno justičnímu orgánu nebo diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu té smluvní strany, jejímž byl zůstavitel občanem v době své smrti, za podmínky, že budou dodržena ustanovení odstavce 4 písm. b) tohoto článku.

(2) Poplatky z nemovitého dědictví vybere smluvní strana, na jejímž území nemovitost leží. Pokud není v této smlouvě stanoveno jinak, vybere poplatek z movitého dědictví smluvní strana, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti.

(3) Jestliže podle výsledků projednání dědictví toto nabývají dědicové, kteří mají bydliště na území druhé smluvní strany, a není možno předat dědictví uvedeným dědicům nebo jejich zmocněncům, předá se dědictví diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany.

(4) Dědictví se vydá za podmínek, že:

- a) jsou zaplaceny všechny daně a poplatky s dědictvím spojené nebo jejich zaplacení je zajištěno,
- b) příslušný orgán vydal povolení nutné k vývozu předmětů tvořících dědictví nebo k převodu peněžních částek,
- c) byly zaplaceny nebo zajištěny všechny pohledávky věřitelů zůstavitele přihlášené ve lhůtě stanovené právním řádem smluvní strany, na jejímž území je dědictví.

KAPITOLA 5**Náklady řízení****Článek 42****Osvobození od žalobní jistoty**

(1) Občanům jedné smluvní strany, kteří mají bydliště na území jedné ze smluvních stran a vy-

stupují před orgány druhé smluvní strany, nelze uložit složení žalobní jistoty za náklady řízení.

(2) Justiční orgán jedné smluvní strany může požadovat od občanů druhé smluvní strany složení zálohy na náklady související s provedením důkazů za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako od vlastních občanů.

Osvobození od poplatků a nákladů na řízení

Článek 43

Občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany nárok na osvobození od soudních a notářských poplatků a na bezplatné právní zastoupení za stejných podmínek jako její vlastní občané.

Článek 44

(1) Žádost o osvobození podle článku 43 této smlouvy může žadatel podat také u justičního orgánu smluvní strany, jejímž je občanem. Tuto žádost lze spojit s návrhem na zahájení řízení ve věci, pro kterou má být osvobození povoleno.

(2) Žádost podaná podle odstavce 1 tohoto článku a případně i návrh na zahájení řízení budou zaslány justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 3 této smlouvy.

Článek 45

(1) K žádosti o osvobození podle článku 43 této smlouvy je třeba připojit potvrzení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele, které vydá příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště.

(2) Nemá-li žadatel bydliště na území žádné ze smluvních stran, může potvrzení vydat diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejímž je občanem.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození, může žádat od orgánu, který potvrzení vydal, doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

KAPITOLA 6

Uznání a výkon rozhodnutí

Článek 46

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí justičních orgánů druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí o nárocích majetkové povahy ve věcech občanských, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,
- b) rozhodnutí o náhradě škody přiznané v trestním řízení.

(2) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území rozhodnutí rozhodčích orgánů, jestliže:

- a) rozhodnutí se zakládají na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanoveného dohodou a
- b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu účastníky zvoleného, a nebyl-li právní řád účastníky zvolen, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 47

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 46 této smlouvy budou uznána a vykonána za podmínek, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) orgán, který rozhodnutí vydal, byl příslušný podle ustanovení této smlouvy nebo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá;
- c) o téže věci mezi týmiž účastníky nebylo již dříve vydáno pravomocné rozhodnutí orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo nebylo na území této smluvní strany uznáno pravomocné rozhodnutí orgánu třetího státu;
- d) rozhodnutí bylo vydáno na základě právního řádu určeného touto smlouvou;
- e) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, nebyl zbaven možnosti účastnit se řízení a v případě procesní nezpůsobilosti možnosti mít zástupce; předvolání nebo návrh na zahájení řízení mu byly doručeny do vlastních rukou;
- f) smluvní strana, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, má za to, že uznání nebo výkon nenaruší její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu.

(2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření o vyživovací povinnosti lze na území dožádané smluvní strany vykonat, i když podléhají řádným opravným prostředkům.

Článek 48

(1) Rozhodnutí vydaná justičními orgány jedné smluvní strany týkající se osobního stavu občanů druhé smluvní strany budou na jejím území uznána za podmínek stanovených v článku 47 této smlouvy.

(2) O uznání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku může žádat každý, kdo na tom má právní zájem.

Článek 49

Pravomocná rozhodnutí justičních orgánů jedné smluvní strany týkající se osobního stavu jejich

občanů jsou platná na území druhé smluvní strany bez přezkoumání.

Článek 50

K uznání a nařízení výkonu rozhodnutí je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 51

(1) Návrh na uznání rozhodnutí nebo nařízení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, nebo u orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. V tomto případě bude návrh postoupen justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 3 této smlouvy.

(2) K návrhu se musí připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí, opatřený doložkou právní moci a vykonatelnosti nebo předběžné vykonatelnosti, pokud právní moc, vykonatelnost nebo předběžná vykonatelnost nevyplývá z rozhodnutí samého;
- b) ověřený doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno, byl k řízení řádně a včas obeslán a v případě procesní nezpůsobilosti řádně zastoupen;
- c) ověřený překlad příloh uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do úředního jazyka smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 52

(1) Orgán rozhodující o uznání a výkonu rozhodnutí se omezí na zjištění, zda byly dodrženy podmínky uvedené v článcích 47 a 51 této smlouvy. Zjistí-li, že tyto podmínky byly splněny, rozhodnutí uzná nebo nařídí jeho výkon.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán, který rozhoduje o uznání a výkonu rozhodnutí, postupuje podle právního řádu svého státu.

Článek 53

(1) Byl-li účastník osvobozený podle článku 42 této smlouvy od povinnosti složit jistotu odsouzen pravomocným rozhodnutím k náhradě nákladů řízení, nařídí justiční orgán-smluvní strany na návrh oprávněného bezplatně výkon tohoto rozhodnutí.

(2) Ustanovení článku 51 této smlouvy platí obdobně i v případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku.

(3) Orgán, který je příslušný nařídít výkon rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech řízení je pravomocné a vykonatelné.

Článek 54

Orgán smluvní strany, na jejímž území byly náklady řízení zálohovány státem, požádá justiční orgán druhé smluvní strany, aby tyto náklady vy-mohl. Vybranou částku odevzdá diplomatické misí nebo konzulárnímu úřadu dožadující smluvní strany.

Článek 55

Ustanoveními této smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran týkající se převodu peněz nebo vývozu věcí získaných výkonem rozhodnutí.

KAPITOLA 7

Zasílání dokladů o osobním stavu

Článek 56

(1) Smluvní strany si navzájem zasílají výpisy z matrik týkající se občanů druhé smluvní strany. Výpisy se zasílají bezplatně prostřednictvím diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

(2) Smluvní strany si navzájem zasílají na žádost a bezplatně pro úřední potřebu příslušných orgánů výpisy z matrik způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

(3) Občané jedné smluvní strany mohou zasílat své žádosti o zaslání výpisů z matrik nebo dalších dokladů o osobním stavu přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Požadované doklady budou žadateli zaslány prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán doklad vyhotovil. Diplomatičká mise nebo konzulární úřad vybere při předání stanovené poplatky.

Článek 57

(1) Jestliže příslušný orgán jedné smluvní strany provede záznam doplňujících údajů nebo opravu v matrice týkající se osobního stavu občana druhé smluvní strany, zašle této smluvní straně výpis z matriky s doplněnými údaji nebo opravami.

(2) Smluvní strany si budou navzájem zasílat opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se osobního stavu občanů druhé smluvní strany.

(3) Doklady uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se budou zasílat bezplatně způsobem uvedeným v článku 56 odst. 1 této smlouvy.

ČÁST III

TRESTNÍ VĚCI

KAPITOLA 1

Článek 58

Poskytování právní pomoci

Pokud není v této části stanoveno jinak, poskytování právní pomoci v trestních věcech se řídí ustanoveními části I této smlouvy.

Článek 59

Převzetí trestního stíhání

(1) Jedna smluvní strana bude podle svého právního řádu na žádost druhé smluvní strany stíhat své vlastní občany pro činy spáchané na území druhé smluvní strany, za které ukládají tresty soudy.

(2) Závazek převzít trestní stíhání zahrnuje i taková porušení právního řádu, za která podle právního řádu dožadující smluvní strany ukládají tresty soudy, zatímco podle právního řádu dožádané smluvní strany jsou pouze porušeními právního řádu, za která podle právního řádu dožádané smluvní strany ukládají opatření jiné orgány než soudy.

(3) Nároky poškozených osob na náhradu škody uplatněné v převzatém řízení se stanou součástí řízení. Příslušné orgány smluvní strany, která převzala trestní stíhání, budou v souladu se svým právním řádem působit, aby o návrzích na náhradu škody bylo rozhodnuto v trestním řízení.

Článek 60

Obsah žádosti o převzetí trestního stíhání

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání nebo její přílohy musí obsahovat:

- a) osobní údaje včetně státního občanství,
- b) popis skutkového stavu,
- c) důkazní prostředky,
- d) ověřený opis spisů, pokud je to třeba, jinak výsledek vyšetřování,
- e) opis znění ustanovení, jichž má být použito na čin v souladu s právním řádem platným v místě spáchaní činu (včetně ustanovení o promlčení),
- f) návrh na náhradu škody.

(2) Na žádost dožádané smluvní strany poskytne dožadující smluvní strana doplňující důkazy.

(3) Jestliže při předložení žádosti o převzetí řízení je obviněný ve vazbě nebo předběžně zadržen, bude zařízeno jeho převezení na území dožádané smluvní strany.

(4) Dožádaná smluvní strana sdělí dožadující smluvní straně konečné rozhodnutí. Na žádost dožadující smluvní strany bude jí zasláno jedno vyhotovení tohoto rozhodnutí.

KAPITOLA 2

Vydávání

Článek 61

Povinnost k vydání

Smluvní strany si vzájemně na žádost vydají za podmínek stanovených v této smlouvě osoby, které se zdržují na jejich území, k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu.

Článek 62

Podmínky vydání

(1) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné pouze pro činy soudně trestné, za které podle právního řádu obou smluvních stran může být uložen trest odnětí svobody ve výměře vyšší než jeden rok.

(2) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy soudně trestné podle právního řádu obou smluvních stran, za které byl odsouzené osobě uložen trest odnětí svobody ve výměře vyšší než jeden rok.

Článek 63

Odmítnutí vydání

(1) K vydání nedojde, jestliže:

- a) vyžadovaná osoba je občanem dožádané smluvní strany,
- b) trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany,
- c) podle právního řádu dožádané smluvní strany nemůže být zahájeno trestní řízení nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodu promlčení nebo z jiných zákonných důvodů,
- d) vydání není přípustné podle právního řádu jedné ze smluvních stran,
- e) proti vyžadované osobě byl na území dožádané smluvní strany vyneseno pravomocný rozsudek pro týž trestný čin nebo trestní řízení bylo pravomocným rozhodnutím zastaveno.

(2) V případě, že k vydání nedojde, dožádaná smluvní strana to oznámí dožadující smluvní straně a sdělí důvody, pro které k vydání nedošlo.

Článek 64

Žádost o vydání

(1) K žádosti o vydání k provedení trestního řízení se přiloží zatýkácí rozkaz spolu s vyličením činu, údaje o důkazech, jež zdůvodňují podezření z trestné činnosti, a opis znění ustanovení právních předpisů, které se vztahují na čin (včetně ustanovení o promlčení). Jestliže byla činem způsobena škoda, sdělí se údaje o jejím rozsahu a výši.

(2) K žádosti o vydání k výkonu trestu se přiloží jedno vyhotovení pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právního řádu, která byla použita. V případě, že odsouzený již vykonal část trestu, je třeba sdělit také údaje o její délce.

(3) Pokud je to možné, připojí se k žádosti o vydání popis, údaje o poměrech a fotografie vyžadované osoby, jakož i údaje o jejím státním občanství a místě pobytu, pokud tyto údaje nevyplývají ze zatýkácího rozkazu nebo z rozsudku.

Článek 65

Doplnění údajů k žádosti o vydání

Neobsahuje-li žádost o vydání všechny nezbytné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat jejich doplnění a k tomu určit lhůtu do dvou měsíců. Na žádost dožadující smluvní strany může být tato lhůta prodloužena nejvíce o další dva měsíce.

Článek 66

Zatčení za účelem vydání

Po obdržení žádosti o vydání dožádaná smluvní strana učiní bezodkladně opatření k zatčení vyžadované osoby. Těchto opatření není třeba, je-li zřejmé, že k vydání podle této smlouvy nemůže dojít.

Článek 67

Předběžné zatčení

(1) Na žádost lze zatknout osobu dříve, než dojde žádost o vydání, jestliže příslušný orgán dožadující smluvní strany se odvolá na zatýkácký rozkaz nebo pravomocný rozsudek a zároveň oznámí žádost o vydání. Žádost může být podána poštou, dálnopisem, rádiem, telefonem nebo jiným podobným způsobem.

(2) Příslušné orgány jedné smluvní strany mohou i bez žádosti podle odstavce 1 tohoto článku zatknout osobu zdržující se na jejich území, jestliže tato osoba spáchala na území druhé smluvní strany čin soudně trestný, pro který je vydání podle této smlouvy možné.

(3) O zatčení podle odstavců 1 a 2 tohoto článku musí být druhá smluvní strana bezodkladně vyrozuměna.

Článek 68

Propuštění zatčené osoby

(1) Dožádaná smluvní strana může zatčenou osobu propustit na svobodu, jestliže ve lhůtě stanovené v článku 65 této smlouvy nebyly zaslány doplňující údaje.

(2) Osoba zatčená podle článku 67 této smlouvy může být propuštěna na svobodu, jestliže žádost o vydání nedojde do dvou měsíců ode dne, kdy druhá smluvní strana byla vyrozuměna o předběžném zatčení.

Článek 69

Odklad vydání

Je-li osoba, o jejíž vydání se žádá, trestně stíhána nebo byla-li odsouzena za jiný trestný čin na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo do skončení trestního stíhání nebo do skončení výkonu trestu.

Článek 70

Dočasné vydání

(1) Na odůvodněnou žádost dožadující smluvní strany může být osoba, o jejíž vydání se žádá, dočasně vydána k provedení určitých procesních úkonů, jestliže by odklad vydání mohl mít za následek promlčení trestního stíhání nebo by mohl podstatně ztížit vyšetřování činu, který spáchala osoba, o jejíž vydání se žádá.

(2) Dočasně vydaná osoba musí být po provedení úkonů, pro něž byla vydána, vrácena bezodkladně, nejpozději do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 71

Žádost více států o vydání

Žádá-li o vydání téže osoby více států, rozhodne dožádaná smluvní strana, které žádosti vyhová. Přitom přihlédne ke státnímu občanství vyžadované osoby, jakož i k místu spáchání a závažnosti činu.

Článek 72

Meze stíhatelnosti

(1) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nemůže být vydaná osoba trestně stíhána ani nesmí být na ní vykonán trest za jiné činy, kterých se dopustila před vydáním a které nejsou uvedeny v žádosti o vydání; nemůže být rovněž vydána třetímu státu.

(2) Souhlasu dožádané smluvní strany není třeba, jestliže:

- a) vydaná osoba, která není občanem dožadující smluvní strany, neopustila území této smluvní strany do jednoho měsíce po skončení trestního řízení nebo po skončení výkonu trestu, ačkoliv měla možnost tak učinit. Do této lhůty se nepočítá doba, po kterou vydaná osoba nemohla opustit území dožadující smluvní strany nezávisle na své vůli;
- b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 73

Sdělení výsledků trestního řízení

Smluvní strany si vzájemně sdělí výsledky trestního řízení proti vydaným osobám. Jestliže byl proti těmto osobám vydán pravomocný rozsudek, bude zaslán jeho opis.

Článek 74

Vydání

Dožádaná smluvní strana sdělí druhé smluvní straně místo a den vydání vyžádané osoby. Nepřevzme-li dožadující smluvní strana vydanou osobu

do patnácti dnů od stanoveného dne, může být tato osoba propuštěna na svobodu. Dohodou smluvních stran může být tato lhůta prodloužena, nejdéle však o dalších patnáct dní.

Článek 75

Opětovné vydání

Vyhne-li se vydaná osoba jakýmkoliv způsobem trestnímu řízení nebo výkonu trestu, pro který byla vydána, a vrátí-li se nebo se zdržuje na území dožádané smluvní strany, bude tato osoba na novou žádost dožadující smluvní strany vydána, aniž by bylo třeba předložit písemností uvedené v článku 64 této smlouvy.

Článek 76

Průvoz

(1) Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území průvoz osoby, která byla vydána třetím státem druhé smluvní straně. Dožádaná smluvní strana nemusí průvoz povolit, je-li vydání nepřípustné podle ustanovení této smlouvy.

(2) Žádost o průvoz se podává a projednává stejným způsobem jako žádost o vydání.

(3) Orgány dožádané smluvní strany provedou průvoz způsobem, který pokládají za nejvhodnější.

Článek 77

Náklady vydání a průvozu

(1) Náklady vydání hradí ta smluvní strana, na jejímž území vznikly, s výjimkou nákladů za převoz, které hradí dožadující smluvní strana.

(2) Náklady průvozu hradí dožadující smluvní strana.

Článek 78

Vydání věcí

(1) Dožadující smluvní straně budou vydány věci, jichž bylo použito ke spáchání činu, pro který je vydání podle ustanovení této smlouvy možné, jakož i věci, které pachatel získal spácháním takového činu, případně jejich protihodnota,

a každá jiná věc pachatele, které může být použito jako důkaz v trestním řízení; tyto věci budou vydány i v případě, že k vydání pachatele nedojde pro jeho smrt nebo z jiného důvodu.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně zadržet věci, jejichž vydání se žádá, jestliže tyto věci potřebuje v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k vydaným věcem zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení vrátí dožadující smluvní strana věci dožádané smluvní straně, aby byly předány oprávněným osobám. V případě, že se oprávněné osoby nacházejí na území dožadující smluvní strany, lze jim se souhlasem dožádané smluvní strany věci předat přímo.

Článek 79

Sdělování odsouzení

(1) Smluvní strany se navzájem každoročně informují o pravomocných rozsudcích vynesených v trestních věcech nad občany druhé smluvní strany.

(2) Příslušné orgány jedné smluvní strany poskytují orgánům druhé smluvní strany na jejich žádost bezplatně výpisy z rejstříku trestů.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 80

Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Hanoji.

Článek 81

Tato smlouva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti pět let.

Její platnost se prodlužuje vždy na dobu pěti let, jestliže ji žádná ze smluvních stran písemně nevypoví do šesti měsíců před uplynutím probíhajícího období její platnosti.

Dáno v Praze dne 12. října 1982 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a vietnamském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocnění tuto smlouvu podepsali a opatřili jí příslušnými pečeti.

Z plné moci
prezidenta Československé
socialistické republiky:

Antonín Kašpar v. r.

Z plné moci
předsedy Státní rady Vietnamské
socialistické republiky:

Phan Hien v. r.

99

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. července 1984

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na úseku ochrany rostlin

Dne 27. srpna 1983 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na úseku ochrany rostlin. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 19. ledna 1984. Tímto dnem pozbyla plat-

nosti Dohoda mezi vládou republiky Československé a prozatímní vládou Německé demokratické republiky o spolupráci v oboru ochrany rostlin ze dne 12. července 1950 a Dodatkový protokol k této Dohodě ze dne 29. prosince 1956.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Náměstek ministra:

Dr. Johannes v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na úseku ochrany rostlin

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky, vedeny přáním

dále rozvíjet a podporovat stávající přátelské vztahy mezi oběma státy,

rozvíjet vztahy vzájemné výhodnosti,

podporovat a prohlubovat spolupráci na úseku ochrany rostlin,

zamezit škodám na rostlinách, k nimž dochází v důsledku chorob a škůdců rostlin a plevelů, s cílem chránit svá státní území před jejich zavlečením a rozšířením a

usnadnit a urychlit vzájemnou výměnu a průvoz rostlin a zboží rostlinného původu, rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

(1) Škodlivými činiteli podle této dohody se rozumí choroby a škůdci rostlin a plevele, které podle vnitrostátních předpisů obou států nesmí

dovážené zboží obsahovat, nebo na které se vztahují při dovozu, vývozu a průvozu určitá omezení.

(2) Příslušné orgány smluvních stran si vymění své seznamy škodlivých činitelů do 60 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost. Případné změny a doplňky těchto seznamů budou neprodleně oznamovat druhé smluvní straně.

Článek 2

Smluvní strany se zavazují prostřednictvím svých příslušných orgánů

- vzájemně se pravidelně informovat o výskytu škodlivých činitelů na svém státním území,
- bojovat proti škodlivým činitelům,
- vzájemně se informovat o opatřeních, která přijaly k zamezení šíření škodlivých činitelů.

Článek 3

Příslušné orgány a organizace smluvních stran budou při vývozu a průvozu zboží rostlinného pů-

vodu na státní území nebo přes státní území druhé smluvní strany dodržovat právní předpisy státu druhé smluvní strany.

Článek 4

(1) Při vzájemné výměně zboží rostlinného původu se bude jako obalů zásilek používat především pilin, hoblin, papíru, umělých hmot a jiných materiálů, jimiž mohou být škodliví činitelé přeneseni jen zcela náhodně.

(2) K přepravě zboží rostlinného původu budou používány jen dopravní prostředky zbavené nečistoty a podle potřeby asanované.

Článek 5

Příslušné orgány smluvních stran si budou v případě potřeby podle svých možností navzájem poskytovat odbornou a technickou pomoc při ochraně rostlin za podmínek, které si vzájemně dohodnou.

Článek 6

Příslušné orgány smluvních stran

- a) si budou vzájemně zasílat zákony a jiné právní předpisy, týkající se ochrany rostlin, a to nejpozději do dvou měsíců ode dne jejich vydání,
- b) se budou vzájemně informovat o odborných časopisech, monografických a významných publikacích v oboru ochrany rostlin, které byly vydány v jejich státě.

Článek 7

Příslušné orgány smluvních stran budou podle potřeby uskutečňovat společné porady o problémech ochrany rostlin za účelem projednání a řešení praktických i vědeckých úkolů a výměny zkušeností na úseku ochrany rostlin. Porady se budou konat střídavě v obou státech.

Článek 8

(1) Zboží rostlinného původu, podléhající rostlinolékařským prohlídkám na státních hranicích a přecházející společně státní hranice v silničním, železničním a vodním styku, bude směřováno na hraniční přechody, stanovené vnitrostátními předpisy smluvních stran pro přepravu zboží rostlinného původu. Ve vzájemné a průvozní přepravě zboží budou smluvní strany vytvářet podmínky pro zabezpečování její plynulosti a hospodárnosti.

(2) Přes ostatní hraniční přechody, určené příslušnými orgány smluvních stran k vzájemné nebo průvozní přepravě zboží, bude směřováno

zboží podléhající rostlinolékařským prohlídkám jen

- a) bude-li zásilka opatřena dokladem potvrzujícím, že zboží bylo prohlédnuto pracovníkem orgánu ochrany rostlin státu dovozce a že odpovídá vnitrostátním předpisům státu dovozce,
- b) půjde-li o zboží sezónního charakteru a příslušné orgány smluvních stran předem odsouhlasí vstupní a výstupní místo pro toto zboží a dobu jeho průvozu.

Článek 9

(1) Příslušné orgány smluvních stran sjednají k provádění této dohody ujednání, v němž stanoví zejména místa, na nichž budou prováděny společné rostlinolékařské prohlídky a podmínky jejich provádění. Příslušné orgány nebo organizace smluvních stran zajistí pro pracovníky služby ochrany rostlin druhé smluvní strany možnost ubytování po dobu provádění společné rostlinolékařské prohlídky na území jejich státu.

(2) Příslušné orgány smluvních stran budou při provádění této dohody v přímém styku. V případě potřeby mohou dohodnout společná opatření k zvládnutí kalamitního výskytu škodlivých činitelů a k zabránění hrozících škod.

Článek 10

Dnem vstupu této dohody v platnost pozbývá platnosti Dohoda mezi vládou republiky Československé a prozatímní vládou Německé demokratické republiky o spolupráci v oboru ochrany rostlin, podepsaná dne 12. července 1950 a Dodatkový protokol, sjednaný mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky k Dohodě o spolupráci v oboru ochrany rostlin z 12. července 1950, podepsaný dne 29. prosince 1958.

Článek 11

(1) Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

(2) Tato dohoda se sjednává na dobu pěti let a její platnost se bude prodlužovat vždy o dalších pět let, nebude-li vypovězena jednou ze smluvních stran nejpozději rok před uplynutím probíhajícího období její platnosti.

Dáno v Praze dne 27. 8. 1983 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Československé socialistické republiky:

M. Toman v. r.

Za vládu Německé demokratické republiky:

Bruno Lietz v. r.

100

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. srpna 1984

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Švédska o spolupráci v oblasti zdravotnictví

Dne 5. července 1984 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Švédska o spolupráci v oblasti zdravotnictví. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 dnem podpisu. Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Švédska o spolupráci v oblasti zdravotnictví

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Švédska

vedeny přáním rozvíjet spolupráci v oblasti zdravotnictví,

v přesvědčení, že tato spolupráce v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě přispěje k upevnování vztahů mezi oběma zeměmi,

uzavřely tuto dohodu:

Článek 1

Smluvní strany si budou navzájem poskytovat informace o

1. organizaci zdravotnických služeb,
2. zásadách a metodách používaných v oblasti výchovy a vzdělávání lékařů, farmaceutů, zdravotních sester a jiných zdravotnických pracovníků,
3. metodách a výsledcích v oblasti léčebně preventivní péče,
4. používaných metodách a výsledcích v oblasti zdravotnictví, tj. péče o zdravé životní a pra-

covní prostředí, hygieny výživy, péče o zdraví školní mládeže, boje proti infekčním nemocem, jakož i dezinfekce, dezinfekce a deratizace,

5. významných výsledcích v oblasti lékařského výzkumu,
6. používaných metodách a výsledcích v oblasti shromažďování a zpracovávání informací,
7. metodách a výsledcích v oblasti zdravotní výchovy obyvatelstva.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat

1. spolupráci v oblasti organizace zdravotnických služeb,
2. spolupráci mezi lékařskými fakultami, vědeckovýzkumnými ústavy, zdravotnickými institucemi a lékařskými společnostmi,
3. účast odborníků na mezinárodních kongresech a vědeckých konferencích organizovaných kteroukoliv smluvní stranou,
4. výměnu vědců, výzkumných pracovníků, lékařů, farmaceutů, vysokoškolských učitelů, učí-

telů specializovaných zdravotnických škol a dalších zdravotnických pracovníků.

Článek 3

Federální ministerstvo zahraničních věcí ČSSR a Švédská národní rada pro zdravotnictví a sociální péči budou odpovídat za provádění této dohody. Za tímto účelem výše uvedené orgány budou připravovat plány činnosti, zahrnující rovněž finanční podmínky.

Za vládu
Československé
socialistické republiky:
Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Článek 4

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a bude platit po dobu pěti let. Bude automaticky prodlužována vždy na dalších pět let, pokud jedna ze smluvních stran neoznámí ukončení její platnosti nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušného pětiletého období.

Dáno v Praze dne 5. července 1984 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce anglickém.

Za vládu
Švédska:
Lennart Bodström v. r.

101

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky

z 31. augusta 1984,

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 125/1979 Zb.

o školách v prírode

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 45 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1978 Zb. o školských zariadeniach a podľa § 14 ods. 2 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 135/1979 Zb. o školách v prírode sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1 ods. 2 znie:

„(2) Z obcí a ich častí uvedených v prílohe tejto vyhlášky, pretože je v nich mimoriadne ohrozený zdravý vývoj detského organizmu, vysielajú sa dva razy v každom školskom roku, z toho raz v zimnom období do škôl v prírode deti materských škôl a žiaci škôl uvedených v odseku 1 (ďalej len „žiaci“).“

2. § 4 znie:

„§ 4

(1) Finančná norma na nákup potravín v škole v prírode na deň v maloobchodných cenách je

pre žiaka materskej školy	15,00 Kčs
pre žiaka 1. stupňa	17,50 Kčs
pre žiaka 2. stupňa	18,60 Kčs
pre dospelú osobu	18,60 Kčs

(2) Finančná norma na nákup potravín v škole v prírode organizovanej podľa § 1 ods. 2 na deň v maloobchodných cenách je

pre žiaka materskej školy	19,40 Kčs
pre žiaka 1. stupňa	21,80 Kčs
pre žiaka 2. stupňa	23,00 Kčs
pre dospelú osobu	23,00 Kčs

(3) Na stravovanie v školách v prírode sa vzťahujú osobitné predpisy,¹⁾ ak táto vyhláška neustanovuje inak.“

3. Odkaz 2 sa vypúšťa. Doterajšie odkazy a poznámky 3, 4 a 5 sa označujú ako odkazy a poznámky 2, 3 a 4, ktoré znejú:

„2) § 7 ods. 3, § 12 zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve.

3) Úprava Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 8. februára 1983 č. 1 734/1983—412 o školskom stravovaní registrovaná v čiastke 13/1983 Zb. a uverejnená vo Zvestiach Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky zo štit č. 4/1983.

4) Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách.“

4. Vyhláška sa dopĺňa prílohou, v ktorej je uvedený zoznam obcí a ich častí, v ktorých je mimoriadne ohrozený zdravý vývoj detského organizmu.

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Prof. Ing. Buša CSc. v. r.

Příloha vyhlášky č. 101/1984 Sb.

Z o z n a m

obcí a ich částí, v ktorých je mimoriadne ohrozený zdravý vývoj detského organizmu

HLAVNÉ MESTO SSR BRATISLAVA

Celé územie mesta s výnimkou lokality Čunovo, Devín, Devínska Nová Ves, Dúbravka, Jarovce, Karlova Ves, Lamač, Rusovce, Záhorská Bystrica.

ZÁPADOSLOVENSKÝ KRAJ**Okres Bratislava-vidiek:**

Dunajská Lužná, Rovinka.

Okres Galanta:

Dolná Streda, Sereď, Šintava, Šala-Veča, Trnovec nad Váhom.

Okres Trenčín:

Horné Srnie.

STREDOSLOVENSKÝ KRAJ**Okres Dolný Kubín:**

Dolný Kubín, Dolná Lehota, Horná Lehota, Istebné, Medzibrodie nad Oravou, Oravská Poruba, Oravský Podzámok, Párnica, Veličná.

Okres Považská Bystrica:

Košeca, Ladce, Tunežice.

Okres Prievidza:

Bystričany, Handlová, Kamenec pod Vtáčnikom, Koš, Nováky, Zemianske Kostoľany.

Okres Žiar nad Hronom:

Žiar nad Hronom, Dolná Trnávka, Dolná Ždaňa, Hliník nad Hronom, Horná Trnávka, Horná Ždaňa, Lehôtka pod Brehmi, Lovča, Lovčica-Trubín, Lutilla, Prestavky, Sklené Teplice, Stará Kremnička.

Okres Žilina:

Lietavská Lúčka.

VÝCHODOSLOVENSKÝ KRAJ**NÁRODNÝ VÝBOR MESTA KOŠÍC**

Košice-Juh, Košice-Tahanovce.

Okres Košice-vidiek:

Haniska, Hutníky, Perín-Chym, Veľká Ida.

Okres Michalovce:

Strážske.

Okres Rožňava:

Gemerské Teplice, Gočovo, Henckovce, Chyžné, Jelšava, Lubeník, Magnezitovce, Nižná Slaná, Revúcka Lehota.

Okres Spišská Nová Ves:

Kolinovce, Krompachy, Markušovce, Matejovce, Rudňany.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v součinnosti s ministerstvy zemědělství a výživy vydalo podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, pod čj. VII/1—21 917/83 ze dne 14. 12. 1983 **směrnice pro účtování o kooperačních vztazích při spolupráci v zemědělství, při níž nevzniká nová organizace.**

Směrnice jsou doplňkem ke směrnici k účtové osnově pro hospodářské organizace ve znění platném pro zemědělské organizace. Řeší účtování o kooperačních vztazích v zemědělství podle části I vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 159/1975 Sb., o spolupráci v zemědělství a jejích formách, ve znění vyhlášky č. 100/1983 Sb.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1984 a ruší se jimi platnost Směrnic federálního ministerstva financí pro účtování o kooperačních vztazích při spolupráci v zemědělství, při níž nevzniká nová organizace, čj. XV/3—9 361/78, uveřejněných ve Finančním zpravodaji částka 13/1978 (reg. v částce 9/1979 Sb.), ve znění Změn a doplňků pro účtování o kooperačních vztazích při spolupráci v zemědělství, při níž nevzniká nová organizace, čj. XV/3—1 014/80, uveřejněných ve Finančním zpravodaji částka 1/1980 (reg. v částce 18/1980 Sb.).

Směrnice byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji částka 12/1983 pod č. 40 a lze do nich nahlédnout na ministerstvech financí, krajských finančních správách a finančních odborech krajských a okresních národních výborů.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **rozkaz ministra národní obrany ČSSR č. 5/1984, jímž se vydává 2. doplněk „Seznamu zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a národních podniků v oboru MNO, zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie“** vydaného RMNO č. 11/1978 (reg. v částce 1/1979 Sb., 1. doplněk vydaný RMNO č. 6/1983 reg. v částce 24/1983 Sb.).

Doplněk seznamu nabývá účinnosti dnem 1. května 1984.

Do doplňku seznamu je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 85 odst. 3, § 90 odst. 3, § 95 a § 96 odst. 3 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky, **výnos č. 1 ze dne 30. ledna 1984 o pracovní době jízdních pracovníků silniční dopravy.**

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1984. Tímto výnosem se ruší výnos federálního ministerstva paliv a energetiky ze dne 14. prosince 1976 č. 1/76 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy v resortu paliv a energetiky.

Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva paliv a energetiky č. 1/1984 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky a na generálních ředitelstvech koncernů resortu paliv a energetiky.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ÚVOS PHE, **výnos č. 2 ze dne 29. února 1984 o nařizování pracovní pohotovosti.**

Tímto výnosem se ruší článek II výnosu bývalého ministerstva hornictví ze dne 1. dubna 1967 č. 9 k provedení zákoníku práce a článek IV směrnice bývalé Ústřední správy energetiky ze dne 17. února 1966 č. 4, kterou se vydávají prováděcí pokyny k zákoníku práce.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1984. Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva paliv a energetiky č. 1/1984 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky a na generálních ředitelstvech koncernů resortu paliv a energetiky.

Státní arbitráž Československé socialistické republiky

vydala na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 17. května 1984 č. 134 o vyhodnocení zásobování národního hospodářství a obyvatelstva palivy a energií v zimním období 1983/1984 a zabezpečení přípravy na zimní období 1984/1985 a podle § 394 odst. 2 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb. **výnos ze dne 7. června 1984 č. 1/1984 o zrušení penále za prodlení s dodávkami tuhých paliv v roce 1984.**

Tímto výnosem se zrušuje penále za prodlení s dodávkami tuhých paliv v roce 1984, které mají platit dodavatelé podle § 204 hospodářského zákoníku, pokud jejich neplněním nebyly odběratelům způsobeny škody ve výrobě. Zrušení penále se nevztahuje na dodávky pro tržní fondy a na případy, kdy bylo penále již zapláceno nebo kdy o něm rozhodl orgán hospodářské arbitráže.

Výnos, nabývá účinnosti dnem 15. června 1984 a lze do něj nahlédnout u všech orgánů hospodářské arbitráže (§ 8 odst. 1 zákona č. 121/1982 Sb., o hospodářské arbitráži, v úplném znění vyhlášeném pod č. 46/1983 Sb.).

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos ze dne 15. března 1984 čj. 6 194/84—V/3 o mzdovém zvýhodnění za práci v ne-
rovnoměrně rozvržené pracovní době v období kalendářního roku.**

Do uvedeného předpisu lze nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR a na odborech kultury krajských národních výborů a NV hl. města Prahy.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 4/1983 ze dne 5. prosince 1983 pro poskytování mimořádných odměn k zajišťování operativních úkolů při výstavbě souboru staveb Výroba barevných obrazovek v k. p. Tesla Rožnov a stavby Sklářny pro barevnou televizní obrazovku ve Valašském Meziříčí.**

Uvedené směrnice, které nabyly účinnosti dnem 15. prosince 1983, se vztahují na vybrané pracovníky organizací v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a všech jejich poddávatelů, pokud realizují dodávky stavební části nebo stavebních prací pro soubor staveb Výroba barevných obrazovek v k. p. Tesla Rožnov (stavby 1—4) a pro stavbu Sklářna pro barevnou televizní obrazovku ve Valašském Meziříčí.

Uvedené směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 1/1984 a lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva;

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 3/1983 ze dne 12. prosince 1983 o poskytování ročních stabilizačních odměn dělníkům vybraných úzkoprofilových povolání ve stavební výrobě.**

Uvedený výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1984, se vztahuje na organizace v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a na organizace místního stavebnictví, řízené národními výbory a na pracovníky dělnických povolání zedník, železobetonář, tesař, klem-píř a pokrývač v těchto organizacích.

Uvedený výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 1/1984 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva;

3. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 1/1984 ze dne 20. března 1984 o poskytování hornických stabilizačních odměn v odvětví stavebnictví ČSR.**

Uvedený výnos, který nabyt účinností dnem 1. dubna 1984, se vztahuje na organizace v odvětvové působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, provádějící hornickou činnost a na jejich pracovníky, kteří vykonávají povolání a funkce, za které se podle právních předpisů platných do 30. června 1983 poskytoval věrnostní přídavek horníků a podle zákona č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků, jim nárok na tento věrnostní přídavek nenáleží. Dále se výnos vztahuje na pracovníky, kteří jsou uvolněni pro výkon politických nebo odborových funkcí v organizacích, provádějících hornickou činnost v odvětvové působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, a kterým podle zákona nárok na věrnostní přídavek horníků nenáleží a na pracovníky, kterým byl po dobu nejméně 5 let poskytován přídavek horníků a poté byli bezprostředně uvolněni pro výkon funkce ve vyšších odborových orgánech, v nichž zabezpečují odborovou činnost pro organizace s hornickou činností v odvětvové působnosti ministerstva stavebnictví ČSR.

Uvedený výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 8/1984 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí ČSSR a ČSR a s českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD/33-550/84 výnos, kterým byl vydán resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.

Tento výnos nabývá účinností dnem 1. srpna 1984 a je uveřejněn v Dopravním a silničním zpravodaji v částce 5/84. Lze do něj nahlédnout v odborech dopravy krajských a okresních národních výborů, popřípadě na ministerstvu vnitra ČSR — Správě pro dopravu.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky — hlavního hygienika České socialistické republiky č. 63, kterými se mění a doplňují směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky — hlavního hygienika České socialistické republiky č. 50/1978 sb. Hygienické předpisy, o cizorodých látkách v poživatinách, ze dne 4. 5. 1984.

Směrnice nabývají účinností dnem 1. 1. 1986.

Směrnice jsou uveřejněny ve sbírce Hygienické předpisy pod poř. č. 63, svazek 55/1984 a lze je koupit v prodejně n. p. Kniha, Lípová 6, Praha 2 — Nové Město. Do směrnic lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.

Ministerstvo financí Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky podľa § 20 zákona č. 116/1966 Zb. o súdnych poplatkoch úpravu z 15. marca 1984 č. 82/552/1984 o oslobodení družstiev pre výstavbu rodinných domčekov od súdnych poplatkov.

Touto úpravou sa doplňuje opatrenie Ministerstva financií z 2. januára 1968 č. 153/46 260/1967 v časti I, bod 14, prvá veta (Finančný spravodajca č. 2/1968 z 20. marca 1968, por. č. 8) a opatrenie Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 83/810/1974 z 30. apríla 1974 (Finančný spravodajca č. 7/1974 z 25. júla 1974, por. č. 48).

Úprava nadobudla účinnosť 1. aprílom 1984.

Úprava bude uverejnená vo Finančnom spravodajcovi č. 1/1984 a možno do nej nazrieť na Ministerstve financií SSR, na všetkých súdoch a finančných správach v Slovenskej socialistickej republike.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo úpravu z 30. 4. 1984 č. 66/1984—32 o vyhlásení chráneného náleziska „Vyšehrad“. Jej účelom je ochrana vápencového vrchola

Ziaru s lesostepnou vegetáciou a zriedkavými druhmi hmyzu na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele. Chránené nálezisko predstavuje zároveň významnú archeologickú lokalitu.

Zrušujú sa časti uznesenia Rady ONV v Prievidzi č. 127/1973—I/b z 24. 8. 1973 v znení uznesenia Rady ONV č. 212—VII z 5. 12. 1975 o vyhlásení chránenej prírodnej pamiatky „Vyšehrad“.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na okresných národných výboroch v Prievidzi a Martine. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo úpravu z 30. 4. 1984 č. 67/1984—32 o vyhlásení chráneného prírodného výtvoru „Bešeňovské travertíny“. Jej účelom je ochrana travertínových kôp a terás s vývermi minerálnych vôd na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Zrušuje sa vyhláška Povereníctva školstva, vied a umení č. 129034/1951—IV/3 z 11. 12. 1951 o prírodnej rezervácii Travertínového poľa v katastrálnom území Bešeňová, okres Ružomberok s výmerou 3,1810 ha (Úradný vestník II. číslo 52/1951).

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného prírodného výtvoru, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Liptovskom Mikuláši. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo úpravu z 30. 4. 1984 č. 68/1984—32 o vyhlásení chráneného prírodného výtvoru „Rojkovská travertínová kopa“. Jej účelom je ochrana zriedkavej geomorfologickej formy s jazierkom na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Zrušuje sa rozhodnutie Komisie pre školstvo a kultúru Okresného národného výboru v Liptovskom Mikuláši č. 98 z 19. 11. 1971, ktorým bol vyhlásený chránený prírodný výtvor „Travertínová kopa pri Stankovanoch“ a jeho ochranné pásmo.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného prírodného výtvoru, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Veľká Fatra vo Vrútkach, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Liptovskom Mikuláši. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo úpravu z 30. 4. 1984 č. 1134/1984—32 o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Ložonský háj“. Jej účelom je ochrana zachovaných lesných spoločenstiev na rozhraní 2. a 3. vegetačného stupňa s charakteristickými lesnými typmi na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Malé Karpaty v Modre,

ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trnave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Slovenský štatistický úrad

vydal podľa § 20 zákona Slovenskej národnej rady číslo 41/1972 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v oblasti sociálno-ekonomických informácií **smernice číslo 908/1984-05 k republikovému štatistickému výkazu Real/S 14-04 o inovácií a kvalite výrobkov za závody v priemysle.**

Smernice sa vzťahujú na všetky výrobné organizácie, ktoré majú závody so sídlom na území Slovenskej socialistickej republiky a ktoré sú povinné zostavovať a predkladať štátny štatistický výkaz Real 13-04 o inovácií a kvalite priemyselných výrobkov.

Smernice nadobúdajú účinnosť 1. júlom 1984. Republikový štatistický výkaz Real/S 14-04 o inovácií a kvalite výrobkov za závody v priemysle predložila závody organizácií podľa týchto smerníc prvýkrát za 1. polrok 1984.

Smernice sa uverejňujú v edícii „Smernice a pokyny čs. štatistiky“. Možno do nich nahliadnuť na všetkých štatistických orgánoch SSR.

Západočeský krajský národní výbor

schválil na 10. plenárnom zasedaní dne 27. září 1983 **Statut lázeňského místa Lázně Kynžvart a ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Lázně Kynžvart.**

Rozhodnutí o schválení Statutu a ochranných pásem je uloženo na Českém geologickém úřadu, Českém báňském úřadu, Českém úřadu geodetickém a kartografickém, na Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni, u Výzkumného ústavu vodohospodářského v Praze, na Krajské zemědělské správě v Plzni, na Městském národním výboru v Lázních Kynžvart, u Státních statků v Chebu, u Státních statků v Sokolově, na Správě Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les a na ministerstvu zdravotnictví ČSR — Českém inspektorátu lázní a zříděl.

U těchto orgánů lze do rozhodnutí o schválení Statutu a ochranných pásem nahlédnout.

Slovenský bankový úrad

vydal podľa § 10 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 42/1972 Zb. o organizácii a o rozšírení dozoru štátnej banskej správy po dohode so Slovenskou odborovou radou a so zúčastnenými ústrednými orgánmi Slovenskej socialistickej republiky **úpravu z 9. 11. 1983 č. 4200/1983 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky v organizáciách, ktoré podliehajú štátnemu odbornému dozoru orgánov štátnej banskej správy podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 42/1972 Zb.**

Úpravou sa zrušuje úprava Slovenského bankového úradu z 1. augusta 1972 č. 3100/1972 o rozšírení platnosti niektorých predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky na práce, ktoré podliehajú dozoru orgánov štátnej banskej správy, registrovaná v čiastke 20/1972 Zbierky zákonov.

Úprava nadobúda účinnosť 1. júlom 1984. Do úpravy možno nahliadnuť na Slovenskom bankovom úrade a na obvodných bankových úradoch SSR.